

Sygn. akt VI Ga 438/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2017r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekretarz sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) sp. z o.o. w R.

przeciwko: T. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego wR. V Wydziału Gospodarczego z dnia 12 kwietnia 2017r.,
sygn. akt V GC 1899/16 upr,

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego T. P. na rzecz powoda

(...) sp. z o.o. w R. kwotę 450,00 zł

(czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa

procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

ZARZĄDZENIE

- odpis wyroku doręczyć:

- pełn. powoda,

- pozwanemu k- 119 z pouczeniem o sposobie i terminie złożenia wniosku o uzasadnienie
wyroku oraz złożenia zażalenia co do pkt II oraz z odpisem odpowiedzi na apelację ,

- kal 7 dni.

Sygn. akt VI Ga 438/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 września 2017 r.

Pozwem złożonym w sprawie powód (...) sp. z o.o. w R. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. P., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Budowlane (...) w G., kwoty 4275,48 zł z ustawowymi odsetkami od dat i kwot szczegółowo wskazanych w pozwie i zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że żądana kwota stanowi niezapłaconą przez pozwanego cenę za kupiony towar. Powód wskazał również, że wezwał pozwanego do zapłaty, wezwanie pozostało bezskuteczne.

W sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt V GNc 3727/16), pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zarzucił, że niniejsze postępowanie powinno zostać zawieszona z urzędu na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., z uwagi na toczące się postępowanie w Sądzie Rejonowym dla miasta stołecznego W. w W., pod sygnaturą XV GNc 5939/16, którego wynik będzie miał wpływ na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Pozwany wskazał, że w powyższym postępowaniu powód żąda należności objętych tymi samymi fakturami VAT. Pozwany zakwestionował również brak podpisu pod wystawionymi fakturami VAT oraz zarzucił, że powód nie przedstawił żadnego dowodu świadczącego o wykonaniu zobowiązania w sposób prawidłowy i bez zastrzeżeń.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał twierdzenia i wnioski zawarte w pozwie oraz odnosząc się do zarzutów pozwanego, wskazał w szczególności, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzi podstawa do zawieszenia postępowania. Powód wyjaśnił, że zawarł z Towarzystwem (...) S.A. w W. umowę ubezpieczenia ryzyka kredytu kupieckiego z opcją windykacji należności - potwierdzoną polisą o nr (...) - zgodnie z którą ubezpieczyciel był zobowiązany do wypłaty odszkodowania (...) sp. z o. o. w R. w przypadku zwłoki pozwanego w zapłacie za kupiony towar. Powód wskazał, że pozwany nie zapłacił za towar w terminie dlatego zgłosił szkodę ubezpieczycielowi, który w dniu 28 czerwca 2016r., wypłacił mu odszkodowanie w łącznej kwocie 20312,07 zł, obejmujące część należności objętej wystawionymi fakturami VAT. Powód wskazał, że w przedmiotowej sprawie dochodzi pozostałej części należności, która nie została zaspokojona wypłaconym przez ubezpieczyciela odszkodowaniem.

Wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2017 r. sygn. akt V GC 1899/16 upr Sąd Rejonowy w R. zasądził od pozwanego T. P. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. kwotę 4 275,48 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

159,90 zł od dnia 14 grudnia 2015r. , 319,80 zł od dnia 20 grudnia 2015r., 2.467,38 zł od dnia 28 grudnia 2015r. , 1.328,40 zł od dnia 17 stycznia 2016r. do dnia zapłaty (pkt I), zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1317,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami. Pozwany T. P., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Budowlane (...) w G., złożył powodowi (...) sp. z o.o. w R., cztery zamówienia tj.:

- w dniu 3 listopada 2015r. na towar w postaci 400 kg S. ral 7040, za cenę 18,50 zł netto za jeden kg, z jednoczesnym określeniem terminu (5 listopada 2015 r.) i miejsce dostawy (ul. (...), (...)-(...) W.) oraz terminu i sposób dokonania płatności za kupiony towar (płatność przelewem w terminie 45 dni), wskazując jednocześnie swój numer kontaktowy. Towar został pozwanemu wydany w dniu 4 listopada 2015r. , przez firmę przewozową (...) sp. z o.o. w R.. Tego samego dnia powód wystawił pozwanemu fakturę VAT o nr (...), na kwotę 9421,80 zł brutto, obejmującą cenę za kupiony towar w kwocie 9102 zł brutto oraz koszt jego transportu w kwocie 319,80 zł brutto, z terminem płatności do dnia 19 grudnia 2015 r.,

- w dniu 31 października 2015 r., na towar w postaci 160 kg S. R. ral 7040, za cenę 18,50 zł netto za jeden kg, z jednoczesnym określeniem terminu (3 listopada 2015 r.) i miejsce dostawy (ul. (...), (...)-(...) W.) oraz terminu i sposobu dokonania płatności za kupiony towar (płatność przelewem w terminie 45 dni), wskazując jednocześnie swój numer kontaktowy. Towar został pozwanemu wydany w dniu 2 listopada 2015 r., przez firmę przewozową (...) sp. zo.

o. w R.. Tego samego dnia powód wystawił pozwanemu fakturę VAT o nr (...), na kwotę 3800,70 zł brutto, obejmującą cenę za kupiony towar w kwocie 3640,80 zł brutto oraz koszt jego transportu w kwocie 159,90 zł brutto, z terminem płatności do dnia 13 grudnia 2015 r.,

- w dniu 17 listopada 2015 r., na towar w postaci 80 l M., za cenę 13,50 zł netto za jeden litr. Pozwany wskazał, że odbierze towar osobiście w G., wskazując jednocześnie, że dokona płatności za kupiony towar przelewem w terminie 60 dni. Towar został pozwanemu wydany w dniu 17 listopada 2015 r., w G.. Tego samego dnia powód wystawił pozwanemu fakturę VAT o nr (...), na kwotę 1328,40 zł brutto, z terminem płatności do dnia 16 stycznia 2016 r.,

- w dniu 9 listopada 2015r. na towar w postaci 400 kg S. R. ral 7040, za cenę 18,50 zł netto za jeden kg z jednoczesnym określeniem terminu (10 listopada 2015 r.) i miejsce dostawy (ul. (...), (...)-(...) W.) oraz terminu i sposobu dokonania płatności za kupiony towar (płatność przelewem w terminie 45 dni), wskazując jednocześnie swój numer kontaktowy. Towar został pozwanemu wydany w dniu 15 listopada 2015r. przez firmę przewozową (...) sp. z o.o. w R.. Tego samego dnia powód wystawił pozwanemu fakturę VAT o nr (...), na kwotę 9421,80 zł brutto, obejmującą cenę za kupiony towar w kwocie 9102 zł brutto oraz koszt jego transportu w kwocie 319,80 zł brutto, z terminem płatności do dnia 24 grudnia 2015 r. Powód zawarł z Towarzystwem (...) S.A. w W., umowę ubezpieczenia ryzyka kredytu kupieckiego z opcją windykacji należności, potwierdzonej polisą o nr (...), zgodnie z którą ubezpieczyciel był zobowiązany do wypłaty odszkodowania (...) sp. z o.o. w R., w przypadku zwłoki pozwanego w zapłacie za kupiony towar.

W dniu 22 stycznia 2016 r., powód doręczył pozwanemu wezwanie do zapłaty z dnia 18 stycznia 2016 r., wezwanie pozostało bezskuteczne.

W dniu 19 lutego 2016 r., powód doręczył pozwanemu wezwanie do zapłaty z dnia 16 lutego 2016 r., wezwanie pozostało bezskuteczne.

Decyzją z dnia 28 czerwca 2016r. Towarzystwo (...) S.A. w W. przyznało powodowi odszkodowanie w kwocie 20.376,79 zł obejmujące cenę za kupiony przez pozwanego towar, objętą fakturami VAT o nr (...) oraz część ceny za kupiony przez pozwanego towar, objętą fakturą VAT o nr (...). Towarzystwo (...) S.A. w W. wytoczyło powództwo przeciwko pozwanemu o wypłaconą powodowi kwotę odszkodowania w Sądzie Rejonowym dla miasta stołecznego W.w W. które toczy się pod sygnaturą akt XV GNc 5939/16.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za uzasadnione w całości. Sąd Rejonowy uznał, że powodowa spółka wywodzi swoje roszczenie o zapłatę wynagrodzenia z umowy sprzedaży, do której mają zastosowanie art. 535 § 1 kc oraz art. 547 kc. Cytując treść powyższych przepisów Sąd wskazał, że w rozpoznawanej sprawie strony nie określiły w umowie sprzedaży kogo obciążają koszty wydania i odebrania rzeczy dla określenia listy kosztów obciążających kupującego istotne znaczenie ma także miejsce, do którego ma zostać przesłana sprzedawana rzecz. Zgodnie bowiem z art. 547 § 2 KC jeśli rzecz ma zostać przesłana do miejsca, które nie jest miejscem spełnienia świadczenia w rozumieniu art. 454 KC (miejscem spełnienia świadczenia pieniężnego jest miejsce zamieszkania lub siedziba sprzedawcy), kupującego – w drodze wyjątku – obciążać będą również koszty ubezpieczenia i przesłania. Będzie to miało miejsce w szczególności w przypadku sprzedaży wysyłkowej.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zaferowany przez powoda w kontekście twierdzeń stron jednoznacznie potwierdza zasadność powództwa. Sprzedający – powód przeniósł na kupującego – pozwanego własność przedmiotu umowy, którym zgodnie z wystawionymi fakturami VAT o nr (...), był towar w postaci 400 kg S. ral 7040, 160 kg S. R. ral 7040, 80 l M. i 400 kg S. R. ral 7040 oraz wydał mu zamówiony towar w dniach 2 listopada 2015r., 4 listopada 2015 r., 15 listopada 2015 r. i 17 listopada 2015 r., czego dowodem jest własnoręczny podpis pozwanego na załączonych przez powoda dokumentach WZ. Pozwany nie uiszczył natomiast ceny za otrzymany towar w umówionej kwocie, w terminie objętym wystawionymi fakturami VAT (w niniejszej sprawie dochodzona jest cena za towar objęty fakturą VAT nr (...) i częściowo cena za towar objęty fakturą VAT nr (...)) oraz kosztów przewozu towarów (transportu), a z zawartej przez strony umowy nie wynika, iż koszty te winien ponieść sprzedawca. Stąd na podstawie art. 547 § 2 k.c. koszty przesłania

(przewozu) obciążają pozwanego jako kupującego z uwagi na to, iż świadczenie nie zostało spełnione w siedzibie powoda jako sprzedawcy (miała miejsce tzw. sprzedaż wysyłkowa). Sąd Rejonowy podkreślił, że pozwany był w pełni świadomy wysokości zaciągniętego zobowiązania. W niekwestionowanych co do autentyczności zamówieniach wyraźnie wskazał bowiem cenę za kg oraz litr towaru, którą akceptuje. Pozwany był świadomy również terminu uiszczenia należności za kupiony towar. W złożonych zamówieniach wskazano bowiem sposób i termin dokonania zapłaty. Pozwany wnosząc sprzeciw nie powołał żadnych dowodów na uzasadnienie zasadności żądania oddalenia powództwa, zarzucając w zasadzie jedynie, że w sprawie zachodzi podstawa do zawieszenia postępowania, gdyż w Sądzie Rejonowym dla miasta stołecznego W. w W., pod sygnaturą XV GNc 5939/16, toczy się postępowanie, w którym powód żąda należności objętych tymi samymi fakturami VAT. Rozważając powyższe Sąd Rejonowy stwierdził, że nie zachodzą podstawy do zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 kpc . Powództwa w sprawie sygn. akt XV GNc 5939/16, wbrew twierdzeniom pozwanego nie wytoczył powód, lecz ubezpieczyciel Towarzystwo (...) S.A. w W.. Wyplacone przez Towarzystwo (...) S.A. w W. odszkodowanie, obejmuje jedynie część należności objętej wystawionymi przez powoda fakturami VAT. Wynik postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym dla miasta stołecznego W. w W., nie ma zatem żadnego wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Odnosząc się do zakwestionowanego przez pozwanego braku podpisu pod wystawionymi fakturami VAT oraz zarzutu, że powód nie przedstawił żadnego dowodu świadczącego o wykonaniu zobowiązania w sposób prawidłowy i bez zastrzeżeń, Sąd Rejonowy zaznaczył, że obecnie obowiązujące przepisy nie przewidują wymogu złożenia przez sprzedawcę i kupującego podpisów na fakturze VAT, czyniąc te podpisy jedynie fakultatywnymi. Uprzednio obowiązujący § 35 ust. 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 marca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. 2002 r. Nr 27 poz. 268 ze zm.), który obowiązywał w okresie do 1 maja 2004 r. taki wymóg zawierał. Obecne przepisy nie wymagają już podpisu sprzedawcy ani nabywcy na fakturze VAT (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 1 marca 2007 r., I ACa 1096/2006). Pozwany, jako profesjonalny podmiot obrotu gospodarczego musiał mieć świadomość powyższej zmiany i skutków jakie wywołała. Skoro działając z należyłą starannością – znał obowiązujące przepisy, z uwagi na szereg zawieranych przez siebie transakcji – i zdecydował się na niezłożenie podpisu na fakturze VAT, czynności tej można i należy przypisać szersze, świadomie przyjęte przez pozwanego, znaczenie - zaakceptowanie treści faktury VAT. Pozwany dysponuje obecnie możliwością odmówienia podpisu pod fakturą – skoro z tego prawa skorzystał uznać należy, że w ten sposób zaakceptował jej treść, gdyż w razie podważania zasadności wystawianych faktur winien dokonać stosownej adnotacji na fakturach. Podstawę do takiego wnioskowania można także wyprowadzić z faktu, iż pozwany po otrzymaniu spornych faktur nie zakwestionował ich zasadności, nie odniósł się również do wystawionych wezwań do zapłaty, które zresztą skutecznie otrzymał czego dowodem są przedłożone przez powoda potwierdzenia odbioru. Pozwany jest przedsiębiorcą i jego działania oceniane są przy uwzględnieniu zawodowego charakteru prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, co uzasadnia zwiększone oczekiwania, co do umiejętności, wiedzy, skrupulatności i rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Pozwany zatem w przypadku nienależytego wykonania złożonych zamówień, powinien chociażby zgłosić zastrzeżenia drugiej stronie, czego w przedmiotowej sprawie nie zrobił. Odnosząc się do drugiego z zarzutów pozwanego, w ocenie Sądu powód prawidłowo wykonał zobowiązanie będące przedmiotem umowy. Dowodem wydania towaru są przedłożone przez powoda dokumenty WZ, które są zgodne pod względem ilości towaru, zarówno ze złożonymi przez pozwanego zamówieniami jak i wystawionymi fakturami VAT. Kwoty objęte wystawianymi fakturami VAT, odpowiadają złożonym zamówieniom w których pozwany jednoznacznie określił cenę i stanowią iloczyn ilości towaru i jednostkowej ceny za jego jeden kilogram/litr. Cytując przepisy art. 544 kc § 1 kc oraz art. 545 kc § 2 kc Sąd Rejonowy wskazał również, że pozwany w myśl w/w przepisów, miał obowiązek sprawdzenia przesyłki. W przypadku stwierdzonych uchybień, pozwany obowiązany był zgłosić zastrzeżenia, czego w przedmiotowej sprawie nie zrobił. Własnoręczny podpis pozwanego, złożony pod listami przewozowymi, świadczy o odebraniu towaru, zgodnego pod względem jakościowym i ilościowym. Pozwany nie kwestionował autentyczności złożonych podpisów. Końcowo zaznaczył Sąd, że pozwany mógł wykazać, że nie kupił towaru od powoda, przedkładając ewidencję zakupów VAT oraz deklaracje VAT-7 za ostatni kwartał 2015 r. Pozwany mimo wezwania do przedłożenia powyższych dokumentów nie złożył ich w zakreślonym przez Sąd terminie. Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo w całości na podstawie art. 535 § 1 k.c. w zw. z art. 547 § 1

i 2 k.c. O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany i zaskarżając wyrok w całości zarzucił :

1. niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

a) art. 328 § 2 k.p.c. przez niewyjaśnienie podstawy prawnej wyroku i ograniczenie tego obowiązku do przytoczenia art. 535 § 1 k.c. w zw. z art. 547 § 1 i 2 k.c.;

2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

a) art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie oceny dowodów:

- błędne dokonanie ustaleń faktycznych i oparcie wyroku na twierdzeniach powoda oraz na materiale dowodowym przez niego zaoferowanym, choć biorąc pod uwagę całość postępowania dowodowego, uznać należy, że potwierdziło ono stanowisko pozwanego odnośnie niezasadności powództwa,

- oparcie rozstrzygnięcia na niepełnym materiale dowodowym z uwagi na pominięcie przez Sąd I instancji dowodów z akt sprawy Sądu Rejonowego dla (...) W. w W. (sygn. akt XV GNC 5939/16) oraz przeprowadzenie przez Sąd pierwszej instancji postępowania dowodowego bez rozważenia w sposób bezstronny i wszechstronny zebranego w sprawie materiału dowodowego i w konsekwencji niewłaściwe przyjęcie, że przedmiotowe postępowanie może być bez przeszkód rozpatrywane, mimo że ustalenia Sądu I instancji powinny być zupełnie odwrotne, biorąc pod uwagę to, że pomiędzy stronami z tych samych podstaw faktycznych i prawnych toczą się w tym samym czasie dwa niezależne od siebie postępowania o zapłatę,

- w sposób nasuwający zastrzeżenia z punktu widzenia zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego w odniesieniu do dowodów złożonych przez powoda, gdzie pomimo, że analiza zdarzeń i okoliczności sprawy prowadzi do jednoznacznego wniosku, że roszczenie powoda jest niezasadne, a mimo to Sąd I instancji wysnuł wniosek przeciwny,

b) art. 98 § 1 i 3 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu w sytuacji, gdy przy prawidłowych ustaleniach faktycznych to powód jako przegrywający sprawę winien zwrócić pozwanemu koszty postępowania sądowego,

c) art. 177 § 1 pkt 1) k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, mimo że jego zastosowanie było nie tylko zasadne, ale i konieczne, z uwagi na toczące się postępowanie cywilne w Sądzie Rejonowym dla m. st. W. w W., XV Wydziale Gospodarczym, pod sygn. akt XV GNC 5939/16, którego wynik miał wpływ na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie;

3. naruszenie prawa materialnego poprzez:

a) błędne zastosowanie art. 535 § 1 k.c. w zw. z art. 547 § 1 i 2 k.c., polegające na uznaniu, że w świetle zgromadzonego materiału dozwolone było jego zastosowanie, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należało wysnuć wniosek przeciwny.

Mając na uwadze powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie podlegała uwzględnieniu.

Sąd Rejonowy wbrew zarzutom apelacji nie uchybił wskazanym w niej przepisom prawa procesowego, a zwłaszcza rygorom art. 233 § 1 k.p.c. co do sposobu gromadzenia i oceny materiału dowodowego, bowiem przeprowadził wszystkie niezbędne dla odtworzenia stanu faktycznego sprawy dowody, a następnie szczegółowo opisał wynikające z nich okoliczności. Apelujący, podnosząc zarzut naruszenia art. 233 kpc poprzez dokonanie wadliwej oceny dowodów nie wskazał przyczyn dyskwalifikujących postępowanie dowodowe Sądu I instancji w objętym apelacją zakresie, a w szczególności nie określił kryteriów oceny, które Sąd ten naruszył przy ocenie poszczególnych dowodów, przyznając im moc dowodową, ani nie wskazał aby dokonana przez Sąd I instancji ocena dowodów miała charakter dowolny bądź zawierała logiczne błędy. Dopiero zaś stwierdzenie tego rodzaju uchybień i sprzeczności uzasadniałoby zarzut naruszenia art. 233 kpc. Skoro skarżący nie przedstawił jakichkolwiek przekonujących argumentów które mogłyby podważyć prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu I instancji, poprzestając jedynie na samym tylko stwierdzeniu o wadliwości oceny materiału dowodowego, omawiany zarzut należało uznać za bezzasadny. Trzeba wskazać, że pozwany kwestionując zawarcie umowy sprzedaży powołuje w apelacji jedynie kwestię niepodpisania przez niego faktur VAT, tymczasem dowodami potwierdzającymi sprzedaż przez powoda na jego rzecz towarów, poza tymi fakturami są także korespondencja e-mail powoda dot. złożonych przez pozwanego zamówień, a przede wszystkim są nimi dowody WZ i listy przewozowe podpisane przez pozwanego które dokumentują wykonanie dostawy towaru na jego rzecz w ilości i w sposób wskazany w fakturach. Dowody WZ są zgodne pod względem ilości towaru nie tylko z fakturami VAT ale także z zamówieniami złożonymi przez pozwanego. W związku z powyższym zasadna jest konkluzja Sądu I instancji o zawartej przez strony umowie sprzedaży w związku z którą na pozwanym jako kupującym spoczywał obowiązek zapłaty ceny za dostarczony towar. Wskazać trzeba, że faktury VAT są przede wszystkim dokumentem rozliczeniowym, wystawionym w następstwie zawartej umowy, dlatego ich niepodpisanie przez pozwanego, w świetle pozostałych dowodów którymi dysponował Sąd Rejonowy wskazującymi jednoznacznie na dokonaną między stronami sprzedaż nie mogło stanowić dowodu na brak zawarcia umowy. Pozwany natomiast nie zaoferował Sądowi żadnych innych środków dowodowych mogących skutecznie podważyć zrealizowanie na jego rzecz dostaw towaru w rozmiarze wskazanym w fakturach ani żadnych innych dowodów które podważałyby prawidłowość przebiegu transakcji sprzedaży między nim a powodem. Należy przy tym zaznaczyć, że faktura VAT ma znaczenie nie tylko w prawie podatkowym, ale także cywilnym. Może być ona uznana, gdy zawiera stosowną klauzulę za pełniącą rolę wezwania do zapłaty w rozumieniu art. 455 kc (por. uchwała SN z dnia 19.05.1992r, III CZP 56/92, z dnia 7.07.2005r, IV CSK 28/05, niepubl. LEX nr 180911), czy też pokwitowaniem (por. wyrok SN z dnia 7.10.2003r, IV CK 57/02, niepubl. i uzasadnienie uchwały SN z dnia 10.07.2008r, III CZP 62/08) Faktura stanowi również „stwierdzenie wiarygodności pismem” w rozumieniu art. 415 kc. (por. uchwała SN z dnia 6.07.2005r, III CZP 40/05, OSNC 2006 nr 5, poz.84 i wyrok SN z dnia 2.07.2009r, sygn. akt V CSK 461/08), zaś jej treść może także w istotnym zakresie współkształtować (czy wręcz określać) treść umowy na podstawie której jest wystawiana lub dowód której stanowi. (por. wyrok SN z dnia 7.10.2003r IV CK 57/02, uzasadnienie w/w uchwały z dnia 10.07.2008) Faktura jest ponadto dokumentem księgowym, rozliczeniowym, jednym z tzw. dowodów źródłowych, stwierdzających dokonanie danej operacji gospodarczej. (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 24.10.2002r, sygn. akt 219/02). Należy też dodatkowo zauważyć, że w aktualnym stanie prawnym, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 25.05.2005r w sprawie m.in. wystawiania faktur (Dz. U. Nr 95 poz. 798 ze zm.) przepisy nie wymagają wymogu złożenia podpisów na fakturze VAT. Obecnie nabywca dysponuje, obok swobody przyjęcia dokumentu faktury, prawem złożenia bądź odmówienia podpisu pod fakturą.

Nie budzi zastrzeżeń Sądu odwoławczego także prawidłowość zastosowania w niniejszej sprawie przepisu art. 547§1 i 2 kc, skoro strony nie ustaliły między sobą zasad uczestniczenia w kosztach związanych z realizacją umowy sprzedaży, w tym w kosztach przewozu towaru. W kwestii powyższej Sąd odwoławczy podziela stanowisko wyrażone w uzasadnieniu Sądu I instancji bez potrzeby jego ponownego przytaczania. W sprawie niniejszej nie zachodziły również przesłanki do zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 KPC z uwagi na toczące się przed Sądem w W. postępowanie w sprawie XV GNc 5939/16. Postępowanie w sprawie XV GNc 5939/16 dotyczy zapłaty dochodzonej

przez ubezpieczyciela (...) SA od pozwanego należności regresowej jaką ubezpieczyciel ten pokrył na rzecz powoda na podstawie zawartej z nim umowy ubezpieczenia. Powyższe pozostaje bez wpływu na bieg niniejszego postępowania w ramach którego powód (a nie ubezpieczyciel (...) SA) dochodzi od pozwanego części należności które nie zostały pokryte przez w/w ubezpieczyciela. Pomiędzy postępowaniami nie zachodzi zależność prejudycjalna w rozumieniu art. 177 § 1 pkt 1 KPC rozumiana w ten sposób, że orzeczenie, które ma zapaść w innym postępowaniu cywilnym, będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia sprawy, w której ma być zawieszony postępowanie. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację pozwanego jako bezzasadną, o czym orzekł jak w punkcie I wyroku.

W przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2016.1668 tj. w brzmieniu obowiązującym od 27.10.2016 r.) zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...) dni.